

II. Udvalgets Synspunkter og Forslag til Revision.

Der er inden for Udvalget Enighed om, at der er Trang til Forbedring af de ældre Pensionisters Kaar, og at den i den nye Tjenestemandsløvs § 992 skabte foreløbige Ordning maa afløses af en Ordning, hvorefter der til Pensionernes Grundbeløb ydes Regulerings-tillæg efter Tjenestemandsløvens almindelige Regler.

Vanskelighederne melder sig imidlertid ved Overvejelserne af, under hvilken Form Revisionen af Pensionsreglerne kan gennemføres.

Fra Pensionisternes Side er der saaledes, som det tidligere er sket bl. a. over for Lønningskommissionen af 1917 og det af Finansministeren i 1924 nedsatte Udvalg, jfr. den historiske Redegørelse, ogsaa nu fremsat Ønske om, at de efter ældre Regler pensionerede maa blive ligestillede med Pensionisterne efter den nye Tjenestemandsløvs, saaledes at der foretages en Omregning af alle før Lovens Ikrafttræden løbende Pensioner og af de Pensioner, der efter dette Tidspunkt fastsættes efter den ældre Lovgivnings Regler.

Med Hensyn til disse Ønsker fra Pensionisterne henvises til den som *Underbilag 2* optrykte Udtalelse af 6. September 1946 fra Danmarks Lærerforening og den som *Underbilag 3* optrykte Henvendelse af 23. August 1946 fra Fællesforeningen for Statens Pensionistforeninger.

Udvalget maa imidlertid heroverfor hævde den samme principielle Opfattelse som den, der tidligere er gjort gældende saavel af alle de Finansministre, som har udtalt sig om Spørgsmaalet, som i øvrigt af alle kompetente Repræsentanter for Administrationen og Organisationerne, hvorefter man ikke uden videre kan overføre en ny Tjenestemandsløvs Regler paa dem, der er afskedigede inden Lovens Ikrafttræden. Pensionsanliggendet er efter vor Lovgivning af kontraktmæssig Natur. Tjenestemanden faar ved sin Afskedigelse sit Pensionskrav opgjort, og den ham derved tilstaaede Grundpension er herefter undergivet privatretlig Beskyttelse. Den kan ikke nedsættes af Staten ved en ny Lovgivning, men omvendt har man — i hvert Fald ikke juridisk — Krav paa at faa Grundpensionen forhøjet. Et saadant Krav repræsenterer et Brud paa det tilgrundliggende Princip for hele vor Pensionsordning. Tjenestemandstanden kan næppe heller være tjent med, at dette Princip brydes, thi dette vilde rokke ved Tjenestemandens Retsstilling overfor Staten, og Konsekvenserne af en saadan retslig Ændring af Forholdet kan blive skæbnesvangre ogsaa for Tjenestemændene, som under ændrede Forhold kan faa Brug for den her hævdede retslige Grundsætning.

Ligesom et Krav om Omregning saaledes ikke kan begrundes ud fra retslige Synspunkter, kan Betragtninger over, hvad der indenfor det offentlige Omraade udfra kulancemæssige og sociale Synspunkter og under Hensyn til den i saa Henseende allerede skete Udvikling findes at burde ydes, efter Udvalgets Opfattelse heller ikke føre til en fuldstændig Omregning af de ældre Pensioner efter den nye Tjenestemandsløvs Regler.

Udenfor det offentlige Omraade er Forholdet det, at man i Almindelighed ikke kunde tænke sig en Efterløn, som ikke stod i Forhold til den under Ansættelsen aftalte Ordning. En Efterløn, der skal reguleres efter den senere Lønudvikling, vilde her forrykke de økonomiske Dispositioner og Kalkulationer. Man indretter sig normalt gennem en Forsikringsordning, hvorved der ofte kun ydes Pensioner, der svarer til $\frac{2}{3}$ af Lønningen, og hvortil der ofte ikke ydes Dyrtidstillæg.

Indenfor Staten har man været i Stand til at tage Hensyn til den almindelige økonomiske Udvikling, hvilket har været et uhyre Gode for Tjenestemændene og utvivlsomt ogsaa til Statens Fordel som Følge af den Tryghed, der hermed er skabt indenfor Tjenestemandsomraadet.